Drodzy Siostry i Bracia,
Wyznawcy Jezusa Chrystusa we współczesnym świecie, związani z diecezją elbląską!

Dziś niedziela Wniebowstąpienia Pańskiego. Zatrzymajmy się chwilę nad misterium odejścia Pana Jezusa do Boga Ojca. Jezus, jedyny, istniejący od zawsze Syn Boży stał się człowiekiem dla naszego zbawienia. Wypełnił swoje zadanie poprzez nauczanie o królestwie Bożym, poprzez dialog i spotkania z ludźmi, a przede wszystkim poprzez oddanie życia na krzyżu dla uwolnienia wszystkich z mocy grzechu i zła.

Zmartwychwstały Jezus przebywał z uczniami jeszcze przez 40 dni, a później odszedł do Ojca, do nieba. Żegnając się z Apostołami Jezus obiecał im ?umocnienie z wysoka? ? innego Nauczyciela, Pocieszyciela i Obrońcę ? Ducha Świętego. Jego zstąpienia Apostołowie doświadczyli dziesięć dni później. Tak rozpoczął się czas Kościoła, którym obecnie my jesteśmy.

*****

Pragnę przypomnieć dziś osobę papieża Jana Pawła II, który 20 lat temu w dniu 6 czerwca 1999 r. odwiedził diecezję elbląską. Oczekiwały na Niego dziesiątki tysięcy osób przybyłych z wielu miejscowości. Na elbląskim lotnisku usypano kopiec, na którego szczycie stanął ołtarz. Po powitaniu szczególnego Gościa odbyło się nabożeństwo czerwcowe. Śpiewano litanię. Jan Paweł II wygłosił okolicznościową homilię. Jego słowa były ważne dla diecezji elbląskiej, która istniała wówczas niespełna 8 lat i znajdowała się jeszcze w fazie organizacji.

Wizyta papieża w Elblągu posiada znaczenie historyczne. Miała miejsce 1000 lat po śmierci św. Wojciecha (997 r.), który jako pierwszy przyniósł pogańskim mieszkańcom Prus w sposób pokojowy dobrą nowinę o Jezusie Odkupicielu każdego człowieka.

*****

Wracamy pamięcią i sercem do Jana Pawła II. Urodził się 18 maja 1920 r. w miasteczku Wadowice na południe od Krakowa. Po maturze rozpoczął studia polonistyczne w Uniwersytecie Jagiellońskim. Aby utrzymać się, pracował podczas II wojny światowej fizycznie w kamieniołomach. Jeszcze w czasie wojny wstąpił do seminarium duchownego, gdzie studiował teologię. Przyjął święcenia kapłańskie. Kardynał Sapieha wysłał potem młodego księdza Karola Wojtyłę na studia do Rzymu.

Po powrocie ze studiów przez krótki czas ks. Wojtyła pracował jako wikariusz, a później dłużej jako wykładowca w Wydziale Teologii w Krakowie oraz na Katolickim Uniwersytecie w Lublinie. Został biskupem, arcybiskupem krakowskim, a wreszcie kardynałem. Uczestniczył w obradach Soboru Watykańskiego II w Rzymie.

Od 1964 r. kierował archidiecezją krakowską. Przeciwstawiał się tendencji do administracyjnej laicyzacji i ateizacji społeczeństwa. Po śmierci Jana Pawła I został wybrany w dniu 16 października 1978 r. jego następcą, biskupem Rzymu i tym samym 263 następcą apostoła Piotra. Papież z Polski był pierwszym od 455 lat biskupem Rzymu niebędącym Włochem.

Poprzez nauczanie dotyczące spraw społecznych Jan Paweł II przyczynił się do przemian, także politycznych w

Europie i świecie. Do przełamania tzw. żelaznej kurtyny dzielącej Europę i świat na Wschód i Zachód. Do upadku Muru Berlińskiego. Także do przemian, które w Polsce zaowocowały zmianą ustroju oraz uzyskaniem suwerenności i pełnej niepodległości.

Jan Paweł II przeszedł do historii jako obrońca i promotor podstawowych praw człowieka i praw narodów, praw ludzi pracy oraz rodziny.

Papież, pochodzący z Polski, szukał płaszczyzn dialogu z Żydami, których za Adamem Mickiewiczem nazywał naszymi starszymi braćmi. Sprzyjał też dialogowi ekumenicznemu z prawosławiem i ze wspólnotami Reformacji.

Przede wszystkim jednak Jan Paweł II był świadkiem Boga we współczesnym świecie, który ulega wpływom praktycznego materializmu oraz pokusie niewiary. Papież wielokrotnie przypominał, że człowiek często nie rozumie sam siebie. Dopiero wobec osoby Jezusa Chrystusa i Ewangelii odkrywa swoją wyjątkową godność oraz przeznaczenie do istnienia w wieczności. Ojciec Święty powtarzał często, że każdy człowiek jest tajemnicą, która wyjaśnia się dopiero w Chrystusie.

Jan Paweł II był przekonany o znaczeniu osoby Matki Jezusa dla Kościoła i świata. Dlatego odwiedzał wielkie sanktuaria maryjne, gdzie spotykał się z milionami wiernych (np. w Meksyku).

Papież z Krakowa stał na stanowisku istnienia prawa naturalnego i moralnego, ustanowionego przez Boga Stwórcę, a więc trwałych norm moralnych. Mówił też o grzechu i potrzebie właściwego uformowania sumienia

oraz sakramencie Pokuty i Pojednania.

Jan Paweł II występował w obronie tych, którzy byli pozbawieni głosu, albo ich głos był słabo słyszalny. Troszczył się o sprawy chrześcijaństwa i świata. Nosił jednak stale w swoim sercu pamięć i miłość do swojej Ojczyzny, do Polski. Znał dobrze naszą dramatyczną historię. Znał literaturę piękną i poezję, zwłaszcza okresu Romantyzmu. Był przekonany, że nasz naród nie zanikł, nie rozpłynął się w czasie rozbiorów dlatego, że posiadał własną kulturę i Kościół, który pielęgnował tradycję i język ojczysty.

Ojciec Święty umierał w Rzymie, w wieku 85 lat, na oczach świata, dzięki relacjom medialnym. Odszedł 2 kwietnia 2005 r. w wigilię Niedzieli Miłosierdzia.

*****

Elbląskie spotkanie z Janem Pawłem II pozostaje w naszych wspomnieniach. Zapisało się w pamięci Kościoła diecezji elbląskiej. Przyniosło nam radość i nowy entuzjazm wiary. Papież pozostawił nam duchowe dziedzictwo, którego jesteśmy spadkobiercami.

bp Jacek Jezierski ? biskup elbląski

Elbląg, dn. 30 maja 2019 r.